

- c) Ha a b) kérdésre adandó válasz részben vagy egészben nemleges:

Bizonyíthatók-e a költségek analitikus költségmodellen alapuló értékeléssel is?

Melyek az ezen értékelési alternatívával szembeni módszertani és egyéb tartalmi követelmények?

- d) Rendelkezik-e a nemzeti szabályozó hatóság a 2887/2000/EK rendelet 4. cikkének (1)–(3) bekezdése szerinti hatásköre keretében, a költségalapúság vizsgálatakor olyan mérlegelési jogkörrel, amelynek a bírósági felülvizsgálata csupán korlátozott?

- e) Ha a d) kérdésre adandó válasz igenlő:

Vonatkozik-e ez a mérlegelési jogkör különösen a költségszámítás módszerére, valamint a megfelelő (idegen tőke és/vagy saját tőke után) számított kamat és a megfelelő értékcsökkenési időtartam meghatározásának kérdésére?

Hol húzódnak e mérlegelési jogkör határai?

- f) A költségalapúság követelménye szolgálja-e a versenytársak, mint kedvezményezettek jogainak védelmét is, méghozzá azzal a következménnyel, hogy e versenytársak a nem költségalapú hozzáférési díjjal szemben jogvédelmet vehetnek igénybe?
- g) A bejelentett üzemeltetőt sújtja-e a bizonyítás sikertelensége (bizonyítási teher), ha a költségek egésze vagy egy része a 2887/2000/EK rendelet 4. cikke szerinti felügyeleti eljárásban vagy az azt követő bírósági eljárásban nem bizonyítható?
- h) Ha az f) és a g) kérdésre adandó válasz igenlő:

Akkor is a bejelentett üzemeltetőre hárul-e a bizonyítás terhe, ha valamely versenytárs, mint kedvezményezett azzal az indokkal támadja meg keresetben a szabályozó hatóság által a nemzeti jog szerint kiadott díjengedélyt, hogy az engedélyezett hozzáférési díj a költségalapúság hiánya miatt túl magas?

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (ötödik tanács) a T-236/02. sz., Luigi Marcuccio kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. november 24-én hozott ítélete ellen Luigi Marcuccio által 2006. február 3-án benyújtott fellebbezés

(C-59/06. P. sz. ügy)

(2006/C 96/06)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Luigi Marcuccio (képviseli: L. Garofalo ügyvéd) 2006. február 3-án fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (ötödik tanács) a T-236/02. sz., Luigi Marcuccio kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. november 24-én hozott ítélete ellen.

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet és adjon helyt a többi kereseti kérelmének.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező állítása szerint az Elsőfokú Bíróság ítélete az alábbi hibákban szenved:

1. A fellebbező által a beadványaiban írt tényeknek és nyilatkozatoknak – az Elsőfokú Bíróság megállapításainak ténybeli pontatlanságából is következő – eltorzítása és elferdítése;
2. A szóban forgó ügy több alapvető pontjáról az Elsőfokú Bíróság nem határozott;
3. A fellebbező érdekeit helyrehozhatatlanul csorbító eljárási szabálysértés;
4. A szóban forgó ügy lényeges részeivel kapcsolatos indokolás teljes hiánya, ami az indokolásként felhozott érvek tekintetében a vizsgálat hiányából, zavarosságból, ellentmondásosságból, elégtelenségéből, ésszerűtlenségéből, felesleges szöszaporításból, önkényességéből, cáfolhatatlanságból és logikátlanságból (akár elsődleges, akár levezetett) is adódik;
5. Az Európai Közösségek tisztviselői személyzeti szabályzata 26. cikke (2) bekezdésének téves értelmezése és alkalmazása;
6. A védelemhez való jog téves értelmezése és alkalmazása, valamint az ahhoz kapcsolódó ítélkezési gyakorlat indokolatlan és ésszerűtlen figyelmen kívül hagyása;

(¹) HL L 336., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 26. kötet, 83. o.

7. Az indokolás fogalmának téves értelmezése és alkalmazása, valamint az ahhoz kapcsolódó ítélkezési gyakorlat indokolatlan és ésszerűtlen figyelmen kívül hagyása;
8. Az indokolás ellentmondásossága fogalmának téves értelmezése és alkalmazása;
9. Az előkészítő aktus megtámadhatósága fogalmának téves értelmezése és alkalmazása;
10. A vélemény fogalmának téves értelmezése és alkalmazása;
11. A kibocsátott határozat módosítása fogalmának téves értelmezése és alkalmazása.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Görög Köztársaság ellen 2006. február 6-án benyújtott kereset

(C-67/06. sz. ügy)

(2006/C 96/07)

(Az eljárás nyelve: görög)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: Minas Konstantinidis és Amparo Alcover San Pedro, a Jogi Szolgálat tagjai, kézbesítési cím: Luxembourg) 2006. február 6-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Görög Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság – mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a környezeti zaj értékeléséről és kezeléséről szóló, 2002. június 25-i 2002/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾, vagy legalábbis nem közölte e rendelkezéseket a Bizottsággal – nem teljesítette ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A 2002/49/EK irányelv átültetésének határideje 2004. július 18-án lejárt.

⁽¹⁾ HL L 189., 2002.7.18., 12. o., magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 101. o.

A Finanzgericht Köln 2006. január 19-i végzésével a Planzer Luxembourg Sàrl kontra Bundeszentralamt für Steuern ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-73/06. sz. ügy)

(2006/C 96/08)

(Az eljárás nyelve: német)

A Finanzgericht Köln 2006. január 19-i végzésével, amely 2006. február 8-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Planzer Luxembourg Sàrl kontra Bundeszentralamt für Steuern ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Finanzgericht Köln a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Kötelező erejű-e a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – a hozzáadottérték-adónak az ország területén nem honos adóalanyok részére történő visszatérítésének szabályairól szóló, 1979. december 6-i 79/1072/EGK nyolcadik tanácsi irányelv⁽¹⁾ B. melléklete szerinti mintának megfelelő vállalkozói illetőségigazolás, illetve ez alapján megdönthetetlen vélelem áll-e fenn arra vonatkozóan, hogy a vállalkozó az igazolást kiállító államban honos?

2) Abban az esetben, ha az 1) kérdésre adott válasz nemleges:

Úgy kell-e értelmezni a tizenharmadik irányelv 1. cikkének 1. pontja szerinti „gazdasági tevékenység[...] székhely[e]” kifejezést, hogy azt a helyet kell ezalatt érteni, ahol a társaság székhelye van,

vagy az a hely a mérvadó, ahol az ügyvezetői döntéseket meghozzák,

vagy arról a helyről van szó, ahol a szokásos napi ügyvitel szempontjából lényeges döntéseket meghozzák?

⁽¹⁾ HL L 331., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 79. o.